

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: A. Š., narozená X, bytem X,
zastoupená: JUDr. Lukáš Bohuslav, Ph.D., advokát, se sídlem
Revoluční 1044/23, 110 00 Praha 1,

proti
žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje, odbor dopravy a silničního
hospodářství, IČ 70891168, se sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy
Vary,

v řízení o žalobě ze dne 4.9.2020 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.7.2020 č.j.
KK/87/DS/20-4 a o nákladech řízení o kasační stížnosti žalobkyně,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 4.9.2020 soudu doručenou prostřednictvím datové schránky dne 17.9.2020 se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 7.7.2020 č.j. KK/87/DS/20-4, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy (dále jen **správní orgán I. stupně** či **Magistrát**), č.j. 22980/OD-P/19 ze dne 4.12.2019, jímž byla uznána vinnou ze spáchání

přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o silničním provozu**). Za uvedený přestupek správní orgán I. stupně v souladu s § 35 a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o odpovědnosti za přestupky**), uložil žalobkyni správní trest, pokutu ve výši 1.500 Kč a podle § 95 odst. 1 téhož zákona povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

2. **V obsáhlé žalobě** žalobkyně zejména namítala pochybení správního orgánu I. stupně a popsala celý průběh řízení počínaje tím, že na základě oznámení Policie ČR vydal Magistrát příkaz ze dne 18.9.2018, č.j. 14411/OD-P/18, kterým žalobkyni uznal vinnou, že se z nedbalosti dopustila přestupku podle zákona o silničním provozu tím, že dne 11.6.2018 v 10:50:14 hod. na pozemní komunikaci č. I/6, u obalovny Bochovy, ve směru jízdy k obci Žalmanov, řídila osobní motorové vozidlo tovární značky Mercedes-Benz, registrační značky X, a v tomto úseku, kde je max. dovolená rychlost 90 km/h, jí byla hlídkou Policie ČR naměřena silničním radarovým rychloměrem RAMER 10C, v.č. 15/0236, rychlost 117 km/h, když po odečtení možné odchylky měřícího zařízení, která je při rychlostech nad 100 km/h +/- 3 % z naměřené rychlosti, jí tedy byla jako její skutečná rychlost zjištěna rychlost jízdy 113 km/h, čímž překročila dovolenou rychlost jízdy mimo obec o 23 km/h, za což jí byl uložen správní trest - pokuta ve výši 1.500 Kč. Po podání včasného odporu proti příkazu ze dne 18.9.2018 správní orgán I. stupně dne 14.11.2018 uskutečnil ve věci ústní jednání, aniž by žalobkyni k němu předvolal a následně vydal rozhodnutí ze dne 5.12.2018 č.j. 18917/OD-P/18, kdy rozhodl stejně jak shora uvedeno. K odvolání žalobkyně vydal žalovaný rozhodnutí ze dne 24.9.2019, č. j. KK/554/DS/19-3, kterým rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 5.12.2018, č. j. 18917/OD-P/18, zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Poté správní orgán I. stupně nařídil ve věci ústní jednání na den 4.12.2019 ve 14:30 hodin. Přestože se žalobkyně z tohoto jednání řádně a včas omluvila a následně doložila lékařskou zprávu, ze které je zřejmé, že v době konání ústního jednání byla nemocná, správní orgán I. stupně ústní jednání neodročil a ještě dne 4.12.2019 vydal rozhodnutí č. j. 22980/OD-P/19, kterým žalobkyni znovu uznal vinnou ze shora uvedeného přestupku a opět jí uložil pokutu ve výši 1.500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Odvolání žalobkyně žalovaný rozhodnutím ze dne 7.7.2020, č. j. KK/87/DS/20-4, zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 4.12.2019.

Dle žalobkyně pochybil zejména správní orgán I. stupně, když dne 4.12.2019 konal ústní jednání ve věci, přestože se jej z omluvitelných důvodů (nemoc) nemohla zúčastnit, což správnímu orgánu řádně prokázala. Tímto pochybením došlo nejen k porušení § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky, nýbrž i čl. 6 odst. 3 písm. b) a c) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále též **Úmluva**) a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále též **Listina**); trestněprávní záruky zde garantované se totiž uplatní i v oblasti správního trestání (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen **NSS**) ze dne 21.3.2018, č.j. 1 As 460/2017-35, ze dne 31.5.2007, č.j. 8 As 17/2007-135, publ. pod č. 1338/2007 Sb. NSS, či ze dne 27.10.2004, č.j. 6 A 126/2002-27, publ. pod č. 461/2005 Sb. NSS). Dále žalobkyně citovala i výňatky z rozsudků NSS, z nichž dovozovala, že napadené rozhodnutí žalovaného je nesprávné a v rozporu se zákonem. Závěrem žalobkyně navrhla, aby soud o věci samé rozhodl bez jednání, a aby napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 7.7.2019 a rozhodnutí Magistrátu ze dne 4.12.2019 bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení; požadována byla i náhrada nákladů řízení bez specifikace.

3. **Napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 7.7.2020 č.j. KK/87/DS/20-4** bylo zamítnuto

odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary, odboru dopravy ze dne 4.12.2019 č.j. 22980/OD-P/19, jímž byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Za uvedený přestupek správní orgán I. stupně v souladu s § 35 a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky uložil žalobkyni správní trest, pokutu ve výši 1.500 Kč a podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Uvedeného přestupku se žalobkyně dopustila z nedbalosti tím, že dne 11.6.2018, v 10:50:14 hodin, na pozemní komunikaci 1/6, u obalovny Bochov, ve směru jízdy k obci Žalmanov /GPS 50°09'54.737"N, 013°01'29.646"E/, řídila osobní motorové vozidlo tovární značky Mercedes, registrační značky X (dále též **vozidlo zn. Mercedes**), a v tomto úseku, kde je maximální dovolená rychlost 90 km.h⁻¹, jí byla hlídkou Policie ČR, dopravním inspektorátem Karlovy Vary, naměřena silničním radarovým rychloměrem Ramer 10C, v.č. 15/0236, rychlost 117 km.h⁻¹, když po odečtu odchylky měřícího zařízení, která je při rychlostech nad 100 km.h⁻¹ +/- 3% z naměřené rychlosti, jí byla jako její skutečná rychlost zjištěna rychlost jízdy 113 km.h⁻¹, čímž překročila dovolenou rychlost mimo obec o 23 km.h⁻¹ a tímto jednáním porušila právní povinnost jí uloženou ustanovením § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu.

4. **Z odůvodnění rozhodnutí ze dne 7.7.2020** mimo jiné vyplývá, že Magistrát vydal dne 18.9.2018 příkaz č.j. 1441 I/OD-P/18, kterým žalobkyni uznal vinnou ze spáchání uvedeného přestupku, a byla jí uložena pokuta ve výši 1.500 Kč, podáním včasného odporu byl příkaz zrušen a pokračovalo správní řízení. Následně Magistrát vydal rozhodnutí ze dne 5.12.2018, č.j. 18917/OD-P/18, jímž žalobkyni opět uznal vinou zvyše popsaného přestupku, uložil jí pokutu 1.500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Rozhodnutím ze dne 24.9.2019, č.j. KK/554/DS/19-3, žalovaný však uvedené prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání, neboť správní orgán I. stupně konal ve věci ústní jednání, aniž k němu žalobkyni předvolal. V rámci nového projednání předvolal správní orgán I. stupně žalobkyni na 13.11.2019 k ústnímu jednání. Jelikož se z něj omluvila, což doložila kopií rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, předvolal ji k ústnímu jednání na 4.12.2019. Dne 29.11.2019 byla správnímu orgánu I. stupně doručena další omluva s tím, že žalobkyně je stále v pracovní neschopnosti, tu však správní orgán I. stupně již neuznal, konal ústní jednání bez přítomnosti žalobkyně a rozhodnutím ze dne 4.12.2019, č.j. 22980/OD-P/19, ji opětovně uznal vinou z uvedeného přestupku a uložil jí pokutu 1.500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Žalovaný poté napadeným rozhodnutím odvolání žalobkyně zamítl a rozhodnutí Magistrátu ze dne 4.12.2019 potvrdil.
5. Následně **zdejší soud rozsudkem ze dne 16.8.2021 č.j. 17 A 80/2020-33** žalobu žalobkyně zamítl (výrok I.) a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.), neboť žádnou z žalobních námitek neshledal důvodnou. Soud totiž napadená správní rozhodnutí žalovaného a správního orgánu I. stupně neshledal nezákonnými z důvodu, že by před jejich vydáním zanikla odpovědnost žalobkyně za přestupek uplynutím promlčecí doby s ohledem na § 32 odst. 2 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky, který zcela jasně stanoví, že k přerušení promlčecí doby dochází vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným. Takovým rozhodnutím v této věci bylo i (první prvostupňové) rozhodnutí ze dne 5.12.2018, proto odmítl proto námitku žalobkyně, že jeho vydáním nemohlo dojít k přerušení běhu promlčecí doby, neboť bylo žalovaným zrušeno pro nezákonnost. Dále dospěl zdejší soud k závěru, že druhou omluvu (z 29.11.2019) žalobkyně nijak nedoložila a nebylo tak zřejmé, zda rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti vydané dne 11.11.2019 a uplatněné při první omluvě, je stále platné. Zároveň žalobkyně ani netvrdila, že její

zdravotní problémy byly takového charakteru, že by jí bránily dostavit se k nařízenému jednání do Karlových Varů, a to v době povolených vycházek od 12:00 do 18:00 hodin. Žalobkyně tedy před jednáním konaným 4.12.2019 neprokázala, že se ho nemůže zúčastnit ze závažných zdravotních důvodů, což by doložila příslušnou lékařskou zprávou.

6. O kasační stížnosti žalobkyně ze dne 10.9.2021 rozhodl NSS dne 24.4.2023 rozsudkem č.j. 8 As 295/2021-35 (právní moc dne 24.4.2023), jímž rozsudek zdejšího soudu ze dne 16.8.2021 č.j. 17 A 80/2020-33 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. V odůvodnění rozsudku NSS mimo jiné uvedl, že žalobkyně předně namítala, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, neboť se krajský soud zcela opomněl vypořádat s žalobní námitkou, že ji měl správní orgán I. stupně vyzvat k doplnění omluvy, resp. náležitěmu doložení důvodu omluvy, jakož i námitkou, že k vydání (druhého prvostupňového) rozhodnutí ze 4.12.2019 nedošlo v den konání ústního jednání, ale až den následující, a proto jí mělo být v souladu s ustálenou judikaturou NSS umožněno vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, tj. zákona č. 500/2004 Sb. Žalobkyně odkázala rovněž na rozhodovací praxi NSS, z níž plyne, že možnost konat ústní jednání bez přítomnosti obviněného z důvodu neuznání omluvy či jejího důvodu se vztahuje pouze na den, kdy se ústní jednání konalo. Pokud tedy správní orgán vydá rozhodnutí až s časovým odstupem od ústního jednání, jde o vadu řízení, u níž nutno vážit, zda mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí, neboť jí nebyla dána možnost využít práva seznámit se s podklady rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu. I kdyby tedy měla být její omluva shledána nedůvodnou, správní orgán I. stupně postupoval v rozporu se závěrem uvedené judikatury, neboť po konání ústního jednání ve věci v její nepřítomnosti sice vyhotovil rozhodnutí označené datem 4.12.2019, avšak vydal jej (předal k doručení) až následující den 5.12.2019. NSS jako důvodnou uznal pouze kasační námitku žalobkyně, že krajský soud nevypořádal námitku, že k vydání (druhého prvostupňového) rozhodnutí ze 4.12.2019 nedošlo v den konání ústního jednání, ale až den následující, a proto jí mělo být v souladu s ustálenou judikaturou NSS umožněno vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Uvedenou námitku žalobkyně v žalobě uplatnila jako samostatnou, od ostatních jasně oddělitelnou námitku, jež byla relativně podrobně odůvodněna a podložena, včetně citací konkrétních rozsudků NSS, které rozhodně nelze na první pohled vyhodnotit jako nepřiléhavé či nedopadající na nyní projednávanou věc. Námitku lze tedy označit za jednu ze základních žalobních námitek. Přes výše uvedené ji krajský soud opomněl nejen uvést v rámci shrnutí podstatného obsahu žaloby, ale především ji pominul při vypořádání jednotlivých žalobních námitek. Vzhledem k tomu, že se na tuto námitku žalobkyni nedostalo ze strany krajského soudu jakékoli, byť implicitní, odpovědi (na rozdíl od druhé námitek nepřezkoumatelnosti), zatížil tím napadený rozsudek vadou nepřezkoumatelnosti spočívající v nedostatku důvodů ve smyslu § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen s.ř.s.), pro niž je třeba rozsudek krajského soudu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení, v němž tuto námitku posoudí. Jelikož se danou žalobní námitkou dosud závazně nezabýval krajský soud, nemohl se nyní NSS zabývat shodnou kasační námitkou (např. rozsudek NSS z 24.2.2023, č.j. 8 As 98/2020-235, body 58 a 76). Závěrem NSS uvedl, že shledal kasační stížnost důvodnou a v souladu s § 110 odst. 1 s.ř.s., rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm je krajský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení se tedy krajský soud přezkoumatelným způsobem závazně vypořádá s žalobní námitkou, že k vydání (druhého prvostupňového) rozhodnutí ze 4.12.2019 nedošlo v den konání ústního jednání, ale až den následující, a proto mělo být žalobkyni v souladu s

ustálenou judikaturou NSS umožněno vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Rovněž bylo uvedeno, že o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s.ř.s.). V podrobnostech pro stručnost zdejší soud odkazuje na celé odůvodnění uvedeného rozsudku NSS, který je znám všem účastníkům tohoto řízení.

7. Podle **§ 18 odst. 3 zákona o silničním provozu** řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3 500 Kg a autobusu smí jet mimo obec nejvýše 90 km/h, na dálnici a silnici pro motorová vozidla rychlostí nejvýše 130 Km/h. Řidič jiného motorového vozidla smí jet rychlostí nejvýše 80 km/h.
8. Dle **§ 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu** přestupku se dopustí fyzická osoba tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h.
9. Podle **§ 36 odst. 3 věty první správního řádu** nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.
10. Dle **§ 71 odst. 1 a 2 písm. a) správního řádu** správní orgán je povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu. Vydáním rozhodnutí se rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, prováděl-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: "Vypraveno dne:",
11. Podanou žalobou se žalobkyně domáhala z důvodů shora uvedených zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 7.7.2019 a rozhodnutí Magistrátu ze dne 4.12.2019 bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., jelikož žalobkyně i žalovaný s tímto postupem souhlasili.
12. V této věci zdejší soud setrvává na svém názoru vyjádřeném v odůvodnění rozsudku ze dne 16.8.2021 č.j. 17 A 80/2020-33, kdy neuznal důvodnou žádnou z žalobních námitek. Soud se ztotožnil s názorem správních orgánů a to i s odkazem na rozsudek NSS ze dne 9.7.2015 č.j. 6 As 97/2015, že žalobkyně totiž před jednáním konaným dne 4.12.2019 neprokázala, že její zdravotní stav jí nedovoluje se jednání zúčastnit ze závažných zdravotních důvodů, což by doložila příslušnou lékařskou zprávou, aniž by došlo např. k porušení lékařského tajemství. Je toliko s podivem, že lékařskou zprávu ze dne 2.1.2020 týkající se jejího onemocnění od 2. do 12.12.2019 zaslala správnímu orgánu I. stupně až 7.1.2020 (doručeno dne 8.1.2020), tedy až za více jak dva týdny po doručení rozhodnutí Magistrátu ze dne 4.12.2019 (fiktivně doručeno dne 16.12.2019), proto tuto námitku neuznal důvodnou. Stejně tak nebyla zdejším soudem (ani NSS) uznána jako důvodná námitka týkající se nezákonnosti napadeného rozhodnutí z důvodu uplynutí promlčecí doby, jelikož skutečnost, že v této věci nejprve došlo žalovaným ke zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně a následnému novému projednání, nemohlo dojít k nepřetržitému plynutí roční promlčecí doby, když § 32 odst. 2 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky zcela jasně stanoví, že k přerušení promlčecí doby dochází vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným, což v tomto případě nastalo. Žalobkyně také namítala nepřiměřenost výše uložené pokuty zejména s ohledem na délku správního řízení, ale ani tuto námitku zdejší soud neshledal důvodnou s tím, že správní orgány nejsou povinny přihlížet k délce řízení při ukládání správního trestu, přičemž není na místě, aby správní orgány tzv. kompenzovaly nepřiměřenou délku řízení, a to např.

zmírněním trestu. Dále soud uvádí, že dle jeho názoru se žalovaný podrobně vyjádřil ke všem odvolacím důvodům žalobkyně, současně hodnotil všechny důkazy, popsal, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a jakými úvahami se při hodnocení provedených důkazů řídil, a to vše v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu a soud se s jeho argumentací plně ztotožnil, ač žalobkyně je opačného názoru. Napadené rozhodnutí žalovaného i předcházející rozhodnutí Magistrátu ze dne 4.12.2019 vypravené dne 5.12.2019 (tj. vydáno ve smyslu § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu) soud proto považuje za zcela přezkoumatelné a v souladu se zákonem, tudíž neshledal důvod pro jejich zrušení.

13. Ve smyslu citovaného rozsudku NSS ze dne 24.4.2023 zdejší soud dospěl k závěru, že ani dosud nevypořádaná námitka žalobkyně, že k vydání (druhého prvostupňového) rozhodnutí ze dne 4.12.2019 nedošlo v den konání ústního jednání, ale až den následující, a proto mělo být žalobkyni v souladu s ustálenou judikaturou NSS umožněno vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, také není důvodná. Žalobkyně (pachatelka přestupku) byla jediným účastníkem předmětného správního řízení a protože se dne 4.12.2019 nezúčastnila nařízeného jednání, nevyužila proto možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Jelikož však nedošlo po tomto jednání, o němž byl vyhotoven protokol, k žádnému doplnění správního spisu (např. o další důkazy), jak je z jeho obsahu zřejmé, nemohlo tudíž ani dojít k poškození práv žalobkyně v tom smyslu, že jí nebylo po jednání konaném dne 4.12.2019 umožněno vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Z tohoto důvodu proto ani vydané rozhodnutí Magistrátu není nezákonné. S ohledem na uvedené není ani rozhodné, že stejnopis písemného vyhotovení předmětného rozhodnutí Magistrátu ze dne 4.12.2019 byl k doručení předán následující den 5.12.2019. Nelze přehlédnout ani velmi důležitou skutečnost, že jednání bylo nařízeno na 14.30 hod. uvedeného dne a tudíž nebylo ani v možnostech správního orgánu, aby rozhodnutí bylo vypraveno (předáno k poštovní přepravě) ve stejný den, jelikož musel být nejprve vyhotoven protokol o ústním projednání v nepřítomnosti obviněné a poté i rozhodnutí, přičemž rozhodnutí muselo obsahovat i průběh nařízeného jednání, tudíž tak mohlo být učiněno až po skončení jednání. Rovněž je nutno zohlednit i příslušnou judikaturu NSS, který ve svém rozsudku ze dne 16.10.2007 č.j. 6 As 29/2006-44 zdůraznil následující: *„Vydání správního rozhodnutí v jiný den než ten, na něž bylo nařízeno ústní jednání o přestupku, není samo o sobě podstatným porušením ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.], jestliže jediným účastníkem řízení je pachatel z přestupku, kterýžto se z nařízeného jednání opakovaně omlouval.“*
14. V této věci nastala situace popsaná i ve výše citovaném rozsudku NSS ze dne 16.10.2007, kdy se žalobkyně dvakrát omluvila ohledně nařízeného jednání, přičemž omluva k jednání 4.12.2019 nebyla správním orgánem oprávněně uznána, proto nedošlo v této věci k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem a tedy ani k poškození práv žalobkyně. Záviselo totiž toliko na žalobkyni, zda se nařízeného jednání zúčastní sama, či se jednání zúčastní osoba jí zmocněná. Jednání žalobkyně ohledně její neúčasti na jednání 4.12.2019 mohlo vzbudit i dojem, že se může jednat o obstrukční jednání a snaží se tím řízení protahovat, jelikož přerušením promlčecí doby s ohledem na průběh správního řízení počala běžet promlčecí doba nová, a to až do 11.12.2019 (viz bod 18 rozsudku zdejšího soudu ze dne 16.8.2021).
15. Vzhledem ke všem zjištěným rozhodným skutečnostem a zejména k závaznému právnímu názoru NSS vyjádřenému v této věci v jeho rozsudku ze dne 24.4.2023 č.j. 8 As 295/2021-35

výše citovanému zdejšímu soudu nezbylo, než po vyhodnocení uplatněné dosud nevypořádané žalobní námitky žalobu znovu zamítnout jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**), když žádný z uplatněných žalobních bodů nebyl shledán důvodným, jak uvedeno shora.

16. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána ani ohledně nákladů řízení o kasační stížnosti žalobkyně ze dne 10.9.2021, která sice byla úspěšná v řízení o kasační stížnosti, ale nebyla úspěšná v řízení o žalobě (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a odst. 1, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 30. května 2023

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně